

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: V. ker., Kálmán-utca 2. szám (Pallas-nyomda).

Előfizetési árak: Egész évre 16 kor.; félévre 8 kor.; 1/4 évre 4 kor. Egyes szám ára 36 fill.

XLV. ÉVFOLYAM.

8. (2319.) SZÁM.

BUDAPEST, 1902. FEBRUÁR 23.

A tromf.

Hja, a hol tök a tromf, ott a VII-es is üt!

Sovénisták.

Mi vagyunk a sovénisták?
Török-szakad magyarok?
Ti mondjátok ezt minékünk
Szászok, szerbek? már e' sok!

Hisz ha a magyar valóban
Sovénista volna, hát
Soha, senki sem merné így
Hangoztatni a szavát.

És szász és tót, szerb és oláh
Nem cselekszik egyebet,
Mint hogy csípi, üti, marja
A jó magyar nemzetet.

Még olyan is hány akad, ki
Magyar vér volt valaha,
S ellenségink közt vagyon most
Szíve, tette és szava!

Ez aztán megfoghatatlan
Sovénizmus igazán:
Méltán bámúl a világ majd
Ilyeneknek a szaván.

Mert hogy magyar vágyik lenni
Nem egy másik náczió:
Abban lehet látni elég
Ambíziót, rácziót.

Hanem hogy a magyar ember
Mássá váljék ide lent,
Az a földön bár akármit,
De jó ízlést nem jelent.

Nem vagyunk mink sovénisták
Szász Lucz akármit badar:
Magamagát bünteti az,
Csúffá magát teszi mind az,
A ki nálunk nem magyar.

Czímkórság.

A polgármester elrendelte, hogy az irnokokat
ezentúl «iroda-segédtszteknek» hívják. A polgár-
mester úr figyelmébe ajánljuk még a következő
rang- és czafrangokat és új kifejezéseket:

Díjtalan díjnok = négyfalközi elsejét hiába váró
ábrándnok.

Irodaszolga = verejtéki futonecz.

Fogalmazó = fejtörnöki és tollrági merengnök.

Protekció = boldog halandók veleszületett
tehetsége.

Fizelésemelés = olyan nincs a sifonérban!

Jókai Mór 77 éves!

Örvendezzünk, jó magyarok,
Kegyesen bán az ég velünk:
Ép erőben, egészségben
Él egyetlen nagy emberünk.

De csodálni nincs mit rajta
Hogy élt ő hetvenhét évet:
Hetvenhét év nála semmi,
Hiszen ő az örök élet.

APRÓ HIREK.

> **Légrádyék** elcsapták a P. H.-tól Jókait. Ebben
az esetben pedig nem Jókai volt a csapnivaló.

*

× **Ivánka Oszkár** a léppárti papokat ökrökhöz
hasonlította. De már ez összehasonlítás ellen mink
is felemeljük a szavunkat, mert nem találó. Igen,
ha bikákhoz hasonlította volna őket!

*

∞ **Korodi-Lucz** szász képviselő bevallja, hogy az ő ereiben
is folydogál egy-két csepp magyar vér. No, az a néhány csepp
még bizonyára nem ért fel soha a szívéhez.

*

= **Beöthy Ákos** a hagyományos osztrák politikát
verte el amúgy magyarmiskásan. Hja, az is verve
jó, mint a rossz asszony. Csak az a baj, hogy verve
— mi vagyunk vele.

*

⌒ **A czivillistát** hír szerint emelni akarják. Csak
meddig bírja még a czivilista?

*

Ugron Gábor keményen megleczkéztette *Samassa* egri
érseket, ennek a kath. kongresszusi tagok ellen használt hangja
miatt. Az érsek aztán nyomban bebizonyította, hogy nem jó
pap, mert kijelentette, hogy Ugrontól holtig nem tanul.

Vasuti kaland.

Egy nagyobb és reám nézve életbevágó perem
végtárgyalására voltam a szolnoki törvényszék elé
idézve.

Személyes megjelenésem annyival is inkább kívá-
natos volt reám nézve, mert az ügy mikénti eldö-
lése éppen az általam elmondandóktól függött: nekem
kellett előszóval a bírák előtt igazaimat megvédeni,
mert csak én lehettem képes bíráimat meggyőződtetni,
tekintve, hogy én voltam jogaim igazságos voltától
legjobban áthatva.

Nyughatatlanul vártam a tárgyalás napját, annyira,
hogy másfél nappal hamarabb elhagytam falusi
lakomat, remélve, hogy az úton és vidéken szóra-
kozva hamarabb fog az idő a váravárt napig eltelni.

Egy közbeeső állomáson régi iskolatársammal
találkoztam, kivel az elmúlt időkről beszélgettem.
Közben rátértünk a jelenlegi viszonyainkra és ama
nyugtalanúságra, mit a pernek nem várt, de félt,
— esetleg kedvezőtlen eldőlte nekem okoz.

Barátom igyekezett megnyugtatni, és előadásom folytán, biztosított, hogy lehetetlen a pert elvesztenem. Egyben az idő agyonütése céljából meghívott magához, hogy a tárgyalás közti időig csináljunk egy «görbe napot».

Könnyen rá hagytam magamat beszélni, miután tulajdonképpen éppen az volt a célom, hogy a nyugtalanságtól szabadulandó, egy kissé kirugjak a hámból, a mit a falusi ember, ha a városba megy — nyugtalanság nélkül is — szívesen és rendszeren megtesz.

Kikorhelykedtük magunkat amúgy Isten igazában! Nagyokat és szaporán ittunk, úgy hogy másnap késő este, midőn az utolsó vonattal már mulhatatlanul mennem kellett, éreztem, hogy az esetben, ha engem most a vasut ringatni kezd, úgy elalszom, mint a bunda.

Jó lesz tehát elővigyázattal élni, nehogy a rendeltetési állomást elaludjam, miért is a mint a vonat elindult, s a kalauz a jegyvizsgálatot foganatosította, a régi bevált módhoz folyamodtam:

«Kedves barátom!» szóltam a kalauzhoz, «mindenek előtt adjon nekem egy külön fülkét, hogy reggelig aludhassak, miután nekem holnap reggel nyolcz órakor a szolnoki törvényszék előtt kell mulhatatlanul, — kialudva megjelennem.»

A becsípett ember bizalmosságával és bőbeszédűségével értésére adtam a kalauznak hogy milyen életbevágó dolog reám nézve az, hogy a tárgyaláson ügyvédem mellett én is felszólalhassak.

«Itt van barátom öt forint. Ez borraivaló; ezt azért adom, hogy Szolnokon okvetetlen fölkeltsen. Figyelmeztetem azonban, hogy én a rendes körülmények között is roppant mély alvó vagyok, hát még most, mikor szokatlanul, két éjjel, egy nap dicsértük Noé apánkat, hogy a szőlőtökét nem felejtette ki a bárkából.»

A kalauz értelmes arcot igyekezett vágni és megnyugtatott, hogy teljesen a helyzet magaslatán áll.

«Tehát kedves barátom, Szolnokon fölkel; ha nem akarok fölkelni: erővel felültet, de ott ne hagyjon, mert akkor újra le találnék feküdni, hanem nyomja szépen a fejembe a kalapomat és csak tessék eljenni ki bátran a perronra, majd a hideg levegő elvégzi a többi.»

A kalauz jó ember volt és látszott rajta, mennyire rokonszenvez állapotommal, bizonyosan ő se ellensége a kirúgnak! Teljesen megnyugtatott, hiszem, hogy az öt forint is lehetett reá némi hatással. Oly nyugodtan dőltem le a kijelölt félfülkébe, mintha otthon lettem volna és alig néhány percz múlva édesen aludtam az igazak — és berugottak — mély álmát, biztos lévén arról, hogy mindent a legjobban intéztem el.

Jó sort aludhattam már, midőn nyugtalan álmok kezdtek háborgatni: bősziült bika elől kellett menekülnöm; vizen kellett okvetetlen átmennem; nem találtam a hidat, majd hegyre másztam fel, honnét szerencsésen leestem a mélységbe, repülés közben aztán szívszorogva és nagy örömemre fel is ébredtem, a fülke padlóján találva magamat.

E pillanatban a vonat is megállt. A kalauz harsány hangon kiáltja:

«Kőbánya, öt percz!»

Mint a kit puskából lőnek ki, rohantam a kalauzhoz. Úgy kiabáltam mint egy örült. Valamennyi utas az ablakhoz szaladt, megnézni, mi történik a pályaudvaron.

«Maga szerencsétlen ember, mit csinált velem? Hát nem megmondtam, hogy Szolnokon felkeltem? Mi?!»

A kalauz bámész tekintettel néz végig rajtam és hallgat.

«No várjon! Hol az állomásfőnök? Hogy mer maga öt forint borraivalót elfogadni és érte semmit se tenni. Én magát elcsapatom, feljelentem, koldussá teszem, szétszedem, megölöm!»

A kalauz nem válaszolt semmit, csak bamba arczzal méreget szemeivel tetőtől talpig.

«De legalább védje hát magát!» ordítottam magamon kívül, «talán maga is elaludt, vagy megfejtkezett rólam?»

«Bocsánatot kérek», — hebegi végre a megijedt ember, — «hiszen éppen azon gondolkozom, hogy ki volt hát az az úr, a kit én Szolnokon erővel kilöktem a vonatból?!»

Havasi Dezső.

Beöthy Ákos nótája.

Mameluk-párt leszólását
Nem bánom,
De a néppárt éljenzését
Bizonyisten sajnálom.

Egyről-másról.

Egy rakéta, a melyet hónapokkal ezelőtt gyujtottak meg és csak most sült el: Ákosfalván megválasztották Makkai Zsigmond bátyánkat és elbuktatták Légrádi Károly nyomdászt kicsinyben és nagyban — aztán a bosszankodás rakétája abban pukkant el, hogy a nyomdász elcsapta lapjától az ország első emberét, Jókai Mórt.

De hát igazán: nem méreg az, hogy Légrádi, a ki eddig olyan bokros érdemeket szerzett mint politikus, és olyan nyugodtan ült a képviselőházban, egyszerre csak azon veszi észre magát, hogy Ákosfalván külön embernek tartják a harisnyás Makkait, mint őt, a spárgás nyomdászt?

Elkeseredésében mi telhetett tőle?

Nagyot ütött botjával — a saját fejére.

Mert a spárgája sem olyan, hogy arra felakaszthatta volna magát.

*

Rakovszky István is megint neki ment a falnak. Úgy kellett őt Ivánka Oszkárnak egy kis hideg vízzel magához téríteni.

Azt mondja Rakovszky István: Ivánka Oszkár elfogadta, hogy a választásoknál őt a néppárt támogassa. Feleli pedig Ivánka, mondván: az ökörtől a szántást-vetéset szívesen veszem, de ha aztán később belegázol a vetésembe, hát bottal verem ki onnan.

Hajhaj! Ez már erős allegória! Ebből baj lehet. Sőt párbaj! De nem lett. Minek is? Rakovszky úgy is meg van löve.

Hanem a néppárti «zöm» ott a jó vidéken, a mely azért néppárti, mivel a sötétség országában nevelődött fel, most igen kellemetlen dilemma elé került. Mert ha a tinóból akkor is ökor lesz a példabeszéd szerint, ha tanul: mi lesz akkor belőle, ha nem tanul? Ha még ebből a példából sem tanul?

*

Beóthy Ákos keserű, mint a méreg. Szemére veti Széll Kálmánnak, hogy mindig beszél. Széll Kálmán csakugyan nem állhatja szó nélkül és megint beszél, de csak közbebeszél: «Hiszen már egy pár hét óta hallgatok.» Akkor meg az a baj. «Hallgatott ezelőtt vagy húsz esztendeig is» — véli Beóthy.

Hát mi már a jobb? A hallgatás vagy a beszéd?

Az a sűrű gratuláció, a melylyel Beóthyt a néppárt elhalmozta, azt bizonyítja, hogy a — hallgatás lett volna a jobb.

*

Nagy Sándor!

Nagy szó ez! Már csak azért is, mert a keresztnéve Sándor.

Azt mondja: nem jó a közös vámterület; nem kell a közös ügy, hanem kell független Magyarország; kell külön hadsereg stb., — hanem azért mégis elfogadja a költségvetést.

A praemissák persze hogy jók. De hogy kerül a végükre ez a conclusió?

Talán ez a Nagy Sándor is ketté akarta vágni a gordiusi csomót, mint az az egykori?

Hajna ez nem sikerült — és a mint a partok magatartásából látszott, ezúttal a gordiusi csomó vágta ketté Nagy Sándort: bizalmával ott maradt a kormánypárton, de az ellenzék magához szorította őt helyeslésével.

A gavallér dádé.

Koczavadász. Dádé, hát igaz, a mit hallok, hogy megdöglött a hizód? No, nesze: itt van egy tízes, végy magadnak másikat.

Dádé (a koczavadász állandó hajtója). Már csak úgy ingyen mégsem fogadhatók el olyan tenger nágy pénzt a tekintetes náccságos urtól: tessék legálább egy kis mádársréttel megsósni érte.

A folyó és az asszony.

— Egy természetudós jegyzeteiből. —

Ha a sebes folyású vizet nézed, vagy az élénk temperamentumú asszony arczába nézel — egyformán veszedelmes dolog, mert megszedül a fejed.

Sem a folyót, sem az asszonyt nem takarja örökös jég: egyik úgy, mint a másik, előbb-utóbb olvadozni kezd.

A folyó is, az asszony is zátonyra juttathatja az embert.

A folyó, mentől tovább folyik, s az asszony, mentől tovább halad a korbán, annál szélesebb lesz.

Hit-rege-dal.

Kronos: Jó kuncsaftjaim a magyarok,
 Fogyasztják árúm: az időt;
 Azt hiszik, hogy előre mennek
 S csak egy helyben keringnek ők.

A magyar Loszt Paradájsz.

— Milton «The paradise lost»-ja után írta Ebeczky Béla. —

(Folytatás.)

II.

Zengettek a sphaerák és a halleluja,
Megnyilt a menyország fenséges kapuja,
Kilépett az isten a gönczölszekérre
És azon utazott, míg a földre ére.

Odáment Ádámhoz és a hová lépett
A rét szivárvánnyá változott és égett,
«Én vagyok az Isten» — szólt leereszkedvén,
Ádám meg: «Örülök, hogy vagyon szerencsém!»

«Részemről lenne a szerencse. Úgy látom
Nagy orátor nem lépszsz, szépszőrű barátom!»
S hogy szavának éle sebet ne üthessen
Jóságos mosolylyal nézett rá az Isten.

Volt pedig ez olyan, mint a hajnal pirja,
Melylyel szent szerelmét földünknek megírja,
Áldásos levele az égi bolt napja
Lángoló betűkkel telistele rakva.

«Jer ember!» Úristen így szóla hozzája,
S szólása sphaeráknak volt harmoniája,
«Édennek kertjébe hadd vezetlek téged,
Próbául ott fogod tölteni az élted.»

S elindult Ádámmal Khusnak a földére
Változatos úton, hová el is ére,
Majd a hol a Ghikon folydogál szeliden,
Egy karcsu csónakon általkelt a vizen.

Isten kormányozá, Ádám meg evezett,
A ladik szépecskén Édenhez vezetett,
Ottan kikötöttek Bdelljom árnyékába,
S bementek az Úrnak paradicsomába.

«Jaj be nagy úri tök!» Ádám így kiálta,
Mire a Teremtő fejét megcsóválta;
«Jaj beh szép kúposzta, paradicsom hozta,
Kár, hogy kolbászszal is körül nem foldozta.»

«Ejnye Ádám, Ádám! ne légy olyan gyerek,
Merő sületlenség, a mit nyelved pereg,
Urad' és Teremtőd' így tanulod félni?
Véle lévén sem tudsz okosan beszélni?

Gyarlóságod látván, az vigasztal csakis,
Hogy Édenkertemben akad hivatal is,
Azért jól meghallgasd, a mit most beszélek,
Világositson föl téged a Szentlélek!

Ez itt köröskörül botanikus kertem,
Állatseregletem én ebbe helyeztem,
Van itt mindenféle tarkabarka csuda,
Ez a teremtésnek élő muzeuma.

Látod, én itt téged hivatalba teszek,
Muzeum örévé monien kinevezlek,
Czimed legyen doktor, tanár vagy tudor úr,
Ám mint ilyen, magad ne viseld botorúl.

Gondolj a muzeum gyarapítására,
Fösúlyt fektess helyes osztályozására,
És hogy a tudomány színvonalán álljon,
Repertoriumát készítsd el a nyáron.

Igaz, egyet mondok, majd el is feledtem,
Fedig hogy elmondom, ugyancsak feltettem,
Mint hogy az embernek hivatalhoz tudás
Csak akkor szükséges, ha nincs hozzája más

S mert nyomtató lónak szabados a szája,
Szabados néked is kertem minden fája.
Csak a jó és gonosz tudásának fáját
Kerüld el, kerüld el, ne taposd a táját!»

Megköszöné Ádám kineveztetését
S mindjárt helyesebben intézé beszédjét
Hordása orrának magasabb lön sokkal,
Doktorhoz illően fölpeczelte bottal.

III.

Hogy az Úr ellebbent a kékellő boltba,
S utána a nap is lenyugodott volna,
Ádám két pirosló tulipánlevelet
Mellére nyálaza, mint egy-egy rendjelet.

Igy sétála este, hátratett kezekkel,
Felfújt pofájával, kidülledt szemekkel
A nagy muzeumnak csarnokain fel s le,
Komolyan, kegyesen körültekintgetve.

«Hat napra valóban igen szép gyűjtemény,
De most, hogy itt vagyok, mennyire gyűjtöm én!
Ez a rét is pompás herbarium lenne,
Kár, hogy az öslénytan nincsen képuiselve.

Majd irok ez ügyben Kubinyi Ferencznek,
Hermannak, Hantkennek, Margónak vagy Entznek,
Minden muzeumnak gyarapszik a fénye,
Ha disziti ilyen csontárium-féle.»

Gondolt, gondolkozott, el is álmosodott,
S gyepre heveredvén, ekként ábrándozott:
«Ha bevesznek majd a tudós társaságba
Hogyan tegyek szert egy tisztos jó ruhára?»

(Folytatása következik.)

Ez oszt' a virtuóz!

Milyen temperamentumos előadás, haj!

MEGTALPALT ADOMA.

Az öreg Rosenblüh, ki feleségével egész életében civakodott, halálos ágyán feküdt szörnyű kínok közt vergődve. Szemei forogtak, kebléből nehéz sóhajok törtek elő. Mikor egy kissé megkönnyebbült, magához intette feleségét. Az asszony meghatva lépett az ágyhoz.

— Halál angyala, — kezdte az öreg suttogó hangon, ég felé emelve szemeit, — itt áll a feleségem. Páratlan egy asszony. Mennyi jót tett életében! Adakozó, mint egy szent. És milyen üde, milyen kívánatos! Csodálkoznám, ha nem ő tetszenék neked kettőnk közül. Vidd el hát őt, engem pedig hagyj békén!

* * *

A kurián a mandátumokat védő képviselők szépen lefestik ellenfelüket és így fohászkodnak: «Halál angyala! Nézd csak «őt», a ki olyan jószívű, olyan adakozó. Hogy etetett, hogy itatott! Vidd el őt, engem pedig hagyj békén!»

Kukoréky Habakuk meséi.

A kukac és a sajt.

Egy elgémberedett kukac,
Kiről mindenki tudja azt,
Hogy a mihez elér orrmánya,
Olyanná furja, mint a bánya:
A sajt közepébe bepottyán
S megy is dolga pompásan ottan.
De mégis félve, hogy
A sajt türelme fogy
És súlyával nyomja agyonra,
Ilyen szókra készletli gyomra:
Nyugodtan türd a benned-jártom,
A reklámot én majd úgy gyártom,
Hogy a haszonból egy-egy adag
Nekem is jut, neked is marad.
És lőn csend és béke
A sajt közepébe.

Hanem hát azlán a kukac
Jobbra, balra vájkál lyukat,
És mikor már megnő a hája,
Lenézi a sajtot s jitymálja.
Mi nem inye szerint van neki,
Ha imperiál is, kiveti.
Azaz vetné, ha rajta állna
A kukaczból nagyra nőtt bálna.

*

Íróvilág! Te vagy a sajt,
Nyakadra ül s igába hajt
A rajtad élősködő kukac . . .

Pap—Rika.

Ambrus sógor benéz egy szóra az alvégi körbe.

Mögöst csak igaza volt az anyukomnak, a mikor a mult hétön nem akart eleség mög suba nélkül a tanyára kiereszteni, mert hogy aszt mondja, mög van az egész világ gabajodva, még az időjárás is, mög osztán jól mondja a példaszó, hogy tétlön a gunyádat, nyáron a könyeredet el ne hagyj.

No mög is jártam volna ezök nélkül odakint a tanyán, mer hát a mikor elmöntem, gyönyörűséges napos idő volt, osztég az úton mög úgy elővött a hideg mög a hó, hogy háromszor köllött a Técza szögálonak befűteni, míg föl tudtam melegödni. Nem is igen volt érdemös kimönni a tanyára, mert biz ott most a sömminél is kevesebb a dolog a paraszti munkába. Avval tölti el a eseléség a jószágötetésből főnmaradt idő nagyobb részét, hogy a legényök mög a lányok összebujnak, mint a szögény embör malacjai: az öregebbjei pedig mesélnek a többinek. Akad osztán mindig újság is, melyből Marcezi az öreg béres olvas föl. Sohse hittem vóna, hogy ez a Marcezi úgy mög tudja értelmezni az urak cselekedeteit, még magam is tanítam tőle, hogy mint mozgolódnak most a tót, oláh mög a szász követ urak.

Mögmagyarázta Marcezi, hogy a tót követ, valami Vala Sek nagyságos úr a követválasztáskor azt mondta, hogy a magyar szóbeszéd csak a kocsinak való, mintha a kocsis nem volna íppög olyan embör, mint más, de még különb is, mint a káspusztító boeskoros tót. Hát aszt mondja Marcezi, hogy ezér a beszédért osztán nagyon mögharagudott a fölsőtörvényszék és el akarja a Vala Sek követ urat csukatni; el is küldte érte a pandurokat, de hogy hát azok ütöt abba a görbe országban otthon nem találták mög, hát odaszámítottak, hogy bizonyosan az ország házába tötte a lakását. Csakhogy ide mög nem szabad

ám sönkinek se bemenni, csak a követ uraknak, hát most aszt kéri a főlö törvényszék, hogy a Vala Sek követ urat adják ki, hogy így elesukathassák.

Hát hiszen jól mögmagyarázta Marezi a dolgot, de bözzög én azt hiszöm, hogy nem lösz annak a Vala Sek követ úrnak sömni baja, mer hogy hát minálunk mindönkit szabad szidni, csak a plebánust nem, osztég mög ha az a Vala Sek úr töt embör, majd mögvédi azt a többi néppárti töt, különösen a Rakovszky nagyságos úr, mer hogy tk egy követ fujnak.

De azután kár azokkal a töt követekkel annyit okoskodni, mer hát aszt mondja az én anyukom, — a ki pedig okos embör, — hogy zöld lovat mög okos tötöt nem igen láthatni.

Adós fizess!

A fővárosi tisztviselők e héten gyűlésre jöttek össze, melyen megbeszéltek, hogy miképpen tehetnének eleget annak a felsőbb parancsnak, mely szerint egy év alatt minden tisztviselő rendezze az adósságát. Az adósságrendezéshez ugyan nem gyűlés kell, hanem pénz, mindazonáltal ezen a gyűlésen igen talpraesett beszédeket lehetett hallani.

És pedig:

1. A főváros emelje föl minden tisztviselőnek a fizetését annyival, amennyi az illetőnek az adóssága, a fölemelt összegből azután majd fizetik a tartozást.

2. Várjanak a hitelezők addig, míg a Kecskeméthy által elvitt félmillió megkerül.

3. Csak az olyan adósságok legyenek kötelezők, melyek kamat nélkül adtak.

4. Adjon a főváros a tisztviselőinek ingyen lakást, kosztot, ruhát és zsebpénzt és a fizetést fordítsa az adósságtörlesztésre.

5. Mondja ki a főváros tanácsa, hogy csak az eddigi adósságokat kell megfizetni, de újakat szabad csinálni.

6. Adósság nélkül senki se lehet jó tisztviselő, mert a kinek nincs tartozása, annak nincs gondja és a kinek nincs gondja, az sohase tanul meg gondolkodni.

R.

Ez oszt a vásár!

(Egy amerikai hírlap után.)

Ohiónak egyik elzárt falujába
A közgyűlés előtt panaszt tett a bába,
Hogy azért kerüli úgy őket a gólya,
Mert nincs a községnek egyetlen lakója,
A ki ne szepegne, ha talán közeleg,
Mivel akár tél van, akár pedig meleg,
Egy napi utat kell tenni át a hegyen,
A keresztelési aktus hogy meglegyen.
E bajon segíni egyedül úgy lehet,
Ha szert tesz egy papra a szent gyülekezet.
Helyes, — zúg a tömeg, — legyen tehát papunk,
Ha lesz paplak, templom, tán csak mi is kapunk?
Rajta, adakozzunk, ki mennyit tud s akar,
Szégyen arra, ki még ily ügyben is fukar!
Az aldozatkészség megnyitott forrása
Ontja is a dollárt, a centet rakásra.
De a leszámolás végeredménye ez:
Hogy célunkat érjük, arra ez mög keves.

Kafka figyelmebe.

Pest vármegyében is jó lenne ám egyszer körülnézni s legalább ilyen ébresztő-készüléket elhelyezni a megyei hivatalokban, hogy ne aludjanak a legkisebb aktákon is három-négy hónapig.

S mivel a kegyelet forrása berekedt,
Keresnünk kell újabb pénzüjtő ereket.
Most az elnökből egy mentő eszme támad,
Csend, — kiált, — pár szóra nyitom fel a számat!
Hogy templomunk falát hassa át a béke,
Az ölelés, mint a szeretet jelképe
Adó alá kerül a község javára,
Szabjuk meg, hogy mennyi egynek-egynek ára.
Mig szavait hordja a szellő szerteszt,
Tombol, zúg a tömeg: ez már okos beszéd!
És összeül legott a vá'asztott zsűri,
Ölelések árát hogy majd megbeszéli.
A jótés ellen taláncsak nem vétek,
Ha elősorolom hogy állnak a tétek.
Serdülő bakfísnak a tizenhat évig
Tizenöt cent dukál két perez leteltéig.
Kevesebbet fizet, ki előbb elszellent,
A röpkö ölelés taksája csak tíz cent.
Kinek kora nyúlik tizenhattól húszig,
A boldogság árján ötven centért úszik.
Húsztól huszonötig hetvenöt cent jár ki,
Ennyiért nagy bátran ölelheti bárki.
Ki oly sovány, mint a könyvtárba zárt egér,
A tanítóné negyven centért megér.
Ki meg már más neje, gömbölyded és teli,
Egy dolláron alól senki nem öleli.
Hogy a vén lányoknak se legyen panasza,
Általok is nőjjon nagyobbra a kassza:
Öket három centért bármely férfi karja
Addig ölelheti, a meddig akarja.

Pap—Rika.

Az Operaházban a vörös bál oly fényesen sikerült, hogy még ma is beszélnek róla. Pedig a főszereplők ez alkalommal is színésznők voltak. Szinte tanácsos volna, hogy szünnapokon bálakat rendezzenek az Operaházban, utóvégre ahhoz nem is szükségesek olyan drága énekesnők és az álarczosbálokkal még talán föl lehetne lendíteni a Dalszínházat, mert az operákkal aligha sikerül.

Igazán különös, hogy a Tágma királynőben oly sok volt a halottak száma és ma már senkise akar emlékezni rájuk. Hálátlan utókor, hálátlan színház.

A Népszínház bérletét tehát mégis Porzsolt kapta meg, pedig állítólag Evva erősen kardoskodott az ő jelöltje érdekében. Most már tehát elmondhatja Evva a Népszínházra, hogy az rá nézve: Elveszett paradicsom.

Diogenes.

Vigécz Jákó utazó sürgőnye főnökéhez.

Triest — n p 12 05 — 41

Bokvári Krida

Bodapest

Forrodojlm tetueponton — az utcán már három osszonyt megloettek — vér folyik — veszéjben vodjok mert nints von fedjverem — kérek elueleget hodj én is luehessek —

Vigécz

Hotel: Transalpina.

Tánczosok öröme.

Az utóbbi időben a bálokon, a zárt- és nem zárt-körű multságokon mindegyre kevesebb a tánczos. Bakfisek, aggszúzek, papák, mamák, nagymamák, unokanővérek és házasságközvetítők veszélyben látják a hazát és azzal a kéréssel fordulnak a közoktatásügyi miniszterhez, hogy ne ügyvédek, orvosokat és fogalmazókat neveljen, mert abból ügyis annyi van, hogy egyik a másikat akarja fölfalni, hanem képeztesen tánczosokat, mert azoké a jövő és előttük áll nyitva a menyország és a bálterem kapuja. Mi is óhajtjuk, hogy nyissa meg a minister mielőbb a tánczegyetemet és addig is tüzzön ki pályadíjat a hivatott tánczosoknak. Mint értesülünk, egy ügyes miniszteri tanácsos már ki is dolgozta a tervezetet, hogy mi mindent kap az a tánczos, a ki kötelezi magát, hogy a multságokat végigtánczolja:

1. Visszamenőleg az oldal és egyenes ötödizigleni rokonság ingyen jegyet kap minden multságra.

2. Valláskülönbség nélkül részt vehet a munkanélküliek tüntetésén.

3. Ha megfelelő protekcióval rendelkezik, bármily magas hivatalnoki állásra kineveztetik.

4. A tyukszemeit minden veszély kockázatátása nélkül kivágják.

5. Szidhatja a zsidókat és éljenezhet Zichy Nándornak.

6. Plakátokat saját neve aláírásával bocsáthat ki.

7. Folyamodhatik a fővároshoz kölesönért.

8. Előadás után megvárhatja a kis kapunál a primadonnákat.

9. Hirdetheti, hogy az önálló vámterület hive.

10. Ingyen kap guzi és durátort, melyeknek használata által potya cipőtalpakhoz jut és a bőre megkeményedik.

Római lelet.

I.

AMICI
E
TELENIS
LEO
VAL. SAEPE
N. T.
SUS. CAL.

A Micozi e Iden is Leoval szepen csuszka!

II.

SABINI
SIC. CAVETE
SIT. SIC.
VASALLUS
T. A. N.

Szabin iszik kávet és Iezig vasal Instan.

BORKORCSOLYÁK.

Kisegítették.

— Hány éves a kisasszony?
— Oh, kérem, azt én nagyon nem szeretném megmondani.
— Már pedig azt tudnunk kell. Tessék tehát a következő kérdésre felelni: hány éves volt kegyed ezelőtt húsz évvel?

Kisasszony (örömmel): Oh, *tízennyolcz éves!*

Nagy zaj semmiért.

Anya. Segítség, segítség! A Móriekám elnyelt edj hotost!
Apa. Micseda nodj lárment! Ódj kiobálsz, mint hodjho elnyelt volna egy ittkoronást!

A kedélyesek.

— Miért nem választották meg Pifkó urat újra a tanácsba?
— Azért, mert minden tanácsülésben olyan rettentően horkolt, hogy arra a polgármester úr mindig — fölébredt.

Öreg leány panasza.

Anya. Jaj, Klári, milyen félve gondolok én arra, hogy te már a jövő héten harmincz éves leszel!

Klári. Oh, bizony, az roppant nagy szerencsétlenség nekem! Legalább is tíz évvel korábban jöttem a világra, mint kellett volna.

Kétértelmű felelet.

— Kérem, bíró úr, az ön gyakori látogatása már elvégre is árthat a leányom jó hírnevének. Talán komoly szándékai vannak önnek?

— De hogy tesz ön fel én rólam olyat, Dombi úr?

Kritika.

Első hallgató. Ez a művész igazán úgy játszik, akár Liszt Ferencz.

Második hallgató. Sőt még — kutyábbul.

Káröröm.

Eljegyzési kártyát kaptam,
Már megint egy áldozat!
Így van, így, száz lány szeméből
Les reánk a kárhozat.

Kiváncsian futom végig:
Ki is volt ez ostoba?
S káröröm fog el — e frátert
Ki nem állhattam soha!

H.

A sólet-bálból.

Köbi (meghajol egy lány előtt): Szabad khérnem egy polra?
Száli: Tholán polkára?

Köbi: Thodja nagysádlében az a kis pol-ka nagyon kevés, nekem egy egész polra van szökségem!

Nem kell lábbal tiporni Isten természeti adományait, mint azt a következő iratok bizonyítják (az eredetiek bárki által megtekinthetők):

M. úr, polgármester M.-ben. Kérem szépen, sziveskedjék még egyszer 5 csomag «Pectora»-t küldeni köhögés ellen. — Az első küldemény használata után máris javulás mutatkozik.

Dekan B. úr R.-ben. Kérek még egy hasonló szállítmány «Pectora»-t utánvétellel küldeni. E thea oldja a nyálkát és szomszédomnak már segített.

B. G. úr N.-ben (Bajországi). Ezennel fölkérem, sziveskedjék nekem utánvétellel újból 10 csomag «Pectora»-t küldeni, miután pompás szolgálatokat tesz 25 éves betegségemnek. Így tehát folytatom e tea ivását, mert már régen asztmában szenvedek s már 71 éves vagyok.

G. úr H.-ban. Küldjön postafordulattal 10 kis csomag «Pectora»-t, melyek már 1895 vagy 1896 óta jó sikerrel használok. Előre is köszönet és üdvözlét.

A. P. úr P.-ben (Oberlausitz). Kérek azonnal 5 csomaggal az ön kitűnő «Pectora»-jából, hogy azt katarrusom ellen alkalmazzam. Mult őszszel, orvosok által hiába gyógykezelt tüdő-katausomból is kigyógyított.

Az egyedül valódi «Pectora» kapható a Diana gyógyszerárban Budapest, Károly-körút 5. Egy csomag ára 2 korona.

Dr. G. Schmidt
főorvos és tisztiorvos fele

Fülolaj

Csak e
védjeggyel
ellátott a valódi
gyors hatás alapszám
gyógyít időszakos

**süketséget,
fülfájást,
fülzugást,
és nagyothallást**
még jóifészekben is
Egyedül kapható itingje 2fr

a Városi gyógyszerárban
Városházter. Budapest.

Uj valódi „Makkai” torta!!

A «Makkai» torta, mely ifjabb Makkai Zsigmond országgyűlési képviselő úr beleegyezésével van nevérről elnevezve, különös jó ize miatt nagy elismerésre talált s az egész országban nagy kelendőségnek örvend. Kapható egyedül a készítőnél, Wild Ferencz cukrásznál Aradon. Ára postán küldve f. 1-20.

is, írásban is; a verset már feleslegesnek ítéltük. — **R-a S-a Bpest:** Színét se látjuk! Pedig önnek olyan jó színe van. A küldemény is esupa színe-java. — **P-p J-f Tomor:** Egyszerűen fényes dolgok: jó termés a jó időben. — **B-a S-r:** Ön nagyon fiataloknak tart bennünket, ha azt hiszi, hogy hecses vicezt nem ismerjük. Azok már mind megjelentek a «Noé Bárkája» című vicezlapban. — **F-s A-r Bpest:** Véletlenül mi is észrevettük, hogy azt az alakunkat ama lap-társunk teljes fölszereléssel elcsaklizta. Nem csinálunk belőle kázust, hadd fusson vele szegény. — **Ö. Ö.** Jó volna, de az öregnek juttatott szerep kissé megalázó. Másat! — **L. Zs.** Kitűnő ötlet, de roppant elkésett vele!

Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

„THE GRESHAM”

ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG LONDONBAN.

Magyarországi fiók:

Budapest, V., Ferencz-József-tér 5-6. sz.
a társaság házában.

A társaság vagyona 1900.
évi december hó 31-én ... korona 184.387.703.—
Évi bevétel biztosítások és
kamatból 1900. decz. 31-én " 31.190.563.—
Kifizetések, biztosítási és já-
radéki szerződések, valamint
visszavásárlások stb. után
a társaság fennállása óta
(1848) " 405.300.493.—
Az 1900. évben a társaság
5556 kötvényt állított ki " 50.898.267.42

összeg értékekben. Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal, díjmentesen szolgál a magyarországi és a kelet fiókja Budapesten, valamint ennek ügynökei a fiók minden nagyobb városában.

Való-

di francia különlegességek csakis F. Berguerand fils le-
hírnevebb párisi gyárostól
legelőnyösebben beszerezhetők

Polgár Sándornál,

Budapest,

VII., Erzsébet-körút 51. sz.

Részletes képes árjegyzé-
kék ingyen és bérmentve kü-
ldetik.

Ezen hirdetés beküldése ese-
tén 15% árkedvmény.
„Üstő kős.”

Hirdetések lapunk részére felvételt
nek a kiadóhivatalban: Budapest,
V., Kálmán-utca 2. szám.

6 évi jótállással 6
Képes árjegyzék ingyen csekély részlet fizetésre.

GRÁK
arany
ezüst lánczok

ÉKSZEREK
csekély

**RÉSZLET-
FIZETÉSRE**

LAJOS
PÁRTOS

BUDAPEST
Erzsébet körút

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

B. E. 86967. sz. Gyógyít és felüdít jót-
állás mellett: köszvény, reuma, asthma,
(nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzugás,
nehéz hallás, epilepsia, idegesség, étvágy-
talanság, sápkór, fogfájás, migren, tehe-
tetlenség, influenza, valamint minden
idegbetegségnél. Azon beteg, a ki 86967.
sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem
gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. A hol már semmi
sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísér-
leni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A kis készülék 4 K | A nagy készülék 6 K
könnyebb betegségeknel | idült betegségeknel alkal-
alkalmazandó. | mazandó.

A központi elárusítóhely szétküldi utánvétellel vagy elő-
leges fizetéssel a bel- és külföld részére:

MÜLLER ALBERT

Budapest, Vadász-utca 42/N. sz.

(Kálmán-utca sarok.)

Szép bajusz

nyerhető rövid időn a híres
Hajdusági pedrő haszná-
lata által. Egy doboz 25 kr.
(3 doboz 65 kr.) beküldése
ellenében bérmentve küldi
a készítő **Grosz Nagy
Ferencz** gyógyszerész
Hajdu-Szoboszlón. Főrak-
tár Budapesten: **Török
József** gyógyszerértára.

Tiszta, jó bor

kapható a termelőnél:
BUDING EDE
szőlőbirtokos tanítónál
Nagyöszön.

Arlap ingyen.

Mujkosék kalandjai.

(II. kihoanás.)

1 korona 20 fillér beküldése ellenében kapható a kiadó-
hivatalban. V., Kálmán-u. 2.

XXXXXXXXXX

Levélbélyeg-gyűjtőknek!

25) külföldi
levélbélyeg kü-
lönleges keve-
rék! közte sok
ritka! egy koro-
náért.

Sok elismerések!

Mattaras S.

Budapest, Gyár-utca 7.

XXXXXXXXXX

Nincs többé tyúkszem!

„SEMIRAMIS“ törv.
védett tinctura használata
után. Üvegje utasítással
50 fillér. Számos hályani-
latkozat és köszönőirat.
Kapható minden fővárosi
fodrásznál. Gyári raktár:
Rittlinger, Budapest, VII.,
Damjanich-utca 1. **Fiók-
raktár:** Szerencs G., Neve-
sinje (Herzegovina).

Czimbalmozni

és hangolni minden
anya maga megtanít-
hatja gyermekét az
öntanulásra rendezett
czimbalom-iskolából,
hangjegy-ismeret nél-
kül, melyet 4 korona
beküldése után bér-
mentve küld **Varga
Pál** czimbalomgyártó,
Budapest, VIII. ker.,
Röck Szilárd-utca 3.
szám. Czimbalmokról
képes nagy árjegyzék
ingyen.

MAGYAR JELZÁLOG-HITELBANK

Alapítva 1869. BUDAPEST, V., NÁDOR UTCZA 7. Alapítva 1869.

Befizetett alaptőke:

40.000,000 kor.

Tartalék-alapok:

31.000,000 kor.

Igazgatóság: Elnök: BECK NÁNDOR, vezérigazgató.

Tagok: DORIZON LAJOS, GRÓF DUBSKY ADOLF
Ó excellenciája, KUBINYI ÁRPÁD, MINKUS JENŐ,
GRÓF SZÉCHÉNYI PÁL Ó excellenciája, THORS J.
HENRIK.

Felügyelő-bizottság: Elnök: SARBÓ VILMOS. Ta-
gok: DR. BAMBERGER BÉLA, BERNRIEDER JÁNOS.

Igazgató: KÚN ÁKOS. **Igazgató-helyettesek:**
DR. BECK GYULA, DETSINYI ARTHUR, OBERSOHN
BENŐ.

Czégvezetők: GOSZTONYI DEZSŐ, HARKAI JÓZSEF,
ÓKOLICSÁNYI GYULA ÉS SZÁNTÓ ALADÁR.

Titkár: DR. NEUMANN MIKSA.

Legbiztosabbtőkebefektetés céljaira legjobban aánlhatók a bank
4%-os és 4 1/2%-os záloglevelei és községi kötelezői.

Ezen záloglevelek és községi kötelezők, valamint azok
kamatszélvényei az 1899. XXX., és illetve 1897. XXXII. t.
czikk értelmében a tőkeamat és járakedától mentesek.
Mindkét rendbeli értékpapírok óvadékképek és arra alkal-
masak, hogy azokba községek, testületek, alapítványok és nyil-
vános felügyelet alatt álló intézetek penzei, továbbá hitbiz-
mányi és letéti penzek — a záloglevelekbe gyámoltak és
gondnokoltak (1885. VI. t.-cz.) penzei is — továbbá a cs. és
kir. közös hadügy-, valamint a m. kir. honvédelmi miniszte-
rium rendelkezési értelmében, katonai házassági óvadékok
gyümölcsözőleg elhelyeztessenek és végre az összes m. kir. állami
hivataloknál szolgálati és üzleti biztosítékokra fordítottassanak.

E záloglevelekre és községi kötelezőkre az **Oszták-Magyar
Bank** összes bankintézetei nyújtanak kölcsönt.

Fenti címletek mindenkor a hivatalos napi árfolyamon
jutalekmentesen kaphatók a bank pénztáránál, a hol a szelvé-
nyek és kisorsolt címletek beváltása is jutalek- és költség-
mentesen történik.

Magy. kir. államvasutak. 23367/902. Ala.

ÁLLAMOSÍTOTT MAGYAR NYUGOTI VASUT.

Hirdetmény.

A magyar nyugoti vasut t. részvényesei tisztelettel
meghívtnak az 1902. évi márczius hó 22-én déli 12
órákor Budapesten, Andrassy-út 73. sz. a tartandó

rendes közgyűlésre.

Napirend:

1. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság jelentése.
2. A felmentvény mgadása.
3. Igazgatósági tagok választása.
4. Az esetleg beálló üresedéshez képest felügyelő-
bizottsági tag, illetve tagok választása.

Mindazon t. részvényesek, a kik ezen közgyűlésen
részvenni kívánnak, részvényeiket az alapszabályok
értelmében legkésőbb 1902. márczius 14-ig Budapesten
a Magyar Általános Hitelbanknál, vagy Bécsben a cs.
kir. szabadalmazott Kereskedelmi és Iparhitelezet-
nél letétmenyezni kötelesek, minek ellenében vétel-
elismervény mellett a közgyűlésre szóló igazolványt
kaphak.

Tíz darab részvény egy szavazatra jogosít; egy rész-
vényes azonban a maga és felhatalmazója nevében
100 szavazatnál többet nem képviselhet.

A részvényeseket csak oly egyének képviselhetik,
kik maguk is szavazatképes tagjai a közgyűlésnek.

Gyámság vagy gondnokság alatt állók törvényes kép-
viselői, nők meghatalmazottai, községek, testületek,
társulatok vagy nyilvános intézetek előjárói tanács-
kozhatnak és szavazhatnak anélkül, hogy maguk is
részvényesek lennének.

A meghatalmazások a közgyűlésre szóló igazolványok
hátlusá lapján az ott előírt alakban állítandók ki.
Budapest, 1902. február hó 7-én.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjaztatik.)